

ESQUERRA

REDACCIÓ
Màrtirs d'1714

SUBSCRIPCIÓ
1'75 pts trimestral

ANUNCIS: Preus
convencional, segons
many i número de
servicis.

ANY I - NÚMERO 15

OLOT, 22 DE SETEMBRE DEL 1934

PREU

EDITORIAL

Un olotí benemèrit

per R. PLA i CORAL

El nom del doctor Joaquim Danés i Torres, és prou conegut de tothom perquè tinguem de fer-ne la presentació des d'aquestes pàgines. Tots els olotins saben abastament l'autoritat assolida pel doctor Danés en els dominis de la cirurgia, autoritat que, malgrat la seva modèstia, ha traspassat els límits de la ciutat, expandint-se arreu de Catalunya.

Ara, el que no saben pas tots els olotins, perquè això ja cau dintre la categoria de les activitats més silencioses, és la tasca d'erudit duta a terme pel doctor Danés i, d'una manera especial, al que fa referència a història olotina. De tota manera, però, un gran sector de públic coneix prou els nombrosos treballs publicats i conferències donades sobre aquesta matèria, que demostren l'enorme tasca realitzada per aquest olotí benemèrit. Els seus treballs sobre biografia i bibliografia olotines, per exemple, són definitius, el mèrit i l'oportunitat dels quals no agraïrem mai prou.

Suara, l'incansable doctor Danés ens ha vingut a sorprendre amb una nova mostra de la seva ininterrompuda activitat, i aquesta vegada com a director del nostre Museu Biblioteca. Es de tothom conegut l'abandó i estat precari en què fins fa molt poc es trobava aquella institució degut, principalment, al poc cas que en feien les autoritats municipals.

Doncs bé, el doctor Danés, només amb el seu entusiasme per la cultura, el seu amor a Olot i la fe amb el que un dia podria ésser el Museu-Biblioteca, ha esmerçat en ell, dia rera dia, una mica de la seva activitat, fins a convertir-lo en una cosa en la qual ja ens és possible posar-hi les més falagueres esperances.

Dissabte passat, en motiu de la inauguració dels serveis de la Biblioteca Municipal, poguerem fer-nos cabal càrrec del gran esforç que el doctor Danés ha esmerçat en aquesta institució, que demà podria ésser un vertader fogar de cultura. El que no fa pas molt era un munt informe de llibres i papers, ara és tota una biblioteca, degudament ordenada i catalogada, apta del tot per tots aquells que d'ara endavant els convingui servir-se'n.

Era una vertadera llàstima que un nombre tan remarcable de llibres i documents com els que conté la Biblioteca Municipal restessin gairebé a l'oblit, sense una ordenació seriosa, amb perill de perdre's amb el temps i gairebé privats d'ésser consultats pel públic per manca d'un règim normal de servei. Ara això ja no serà possible, tenint d'ara en davant tots els olotins aquesta Biblioteca oberta a llur curiositat cultural, gràcies a l'esforç i al zel del doctor Danés, zel i esforç ben dignes de lloança.

Ara només falta que l'amor que en ella ha sabut posar-hi el doctor Danés es vegi correspost amb el de tots els olotins i, d'una manera especial, pel nostre Municipi, fent els possibles per tal que, ininterrompudament aquesta institució prosperi anyada rera anyada.

Per això, quan dissabte passat el doctor Danés, amb aquell entusiasme que posa en totes les coses i que s'encomana als qui l'escolten, ens explicava la gestació de la Biblioteca Municipal i les esperances que en ella hi té posades, pensàvem en l'obligació moral que ens correspon a tots, autoritats i públic, en procurar que l'esforç d'aquest olotí no caigui en el buit, ans al contrari, trobi en tothom l'ajut i escalf que es mereix la seva obra exemplaríssima. Pensem que la Biblioteca Municipal completa, arrodononeix, per dir així, la llista de les institucions de cultura que ens podem enorgullir de posseir. I pensem també, que d'institucions d'aquesta mena una ciutat no en té mai de sobres.

Homes com el doctor Danés, són de la categoria d'aquells que la providència ens en dona un, un només, a cada generació. Esperem, doncs, que la ciutat sabrà agrair i estimar l'esforç d'aquest home, que ben merescut té el títol de *primer olotí*, que en aquesta ocasió ens plau donar-li des d'aquestes pàgines.

Serenitat i unió!

per
JOSEP FÀBREGA

Quan Tolstoi fa dir al seu cavall: «La finalitat principal d'aquest animal estrany anomenat *home*, no es pas fer allò que considera bo i just, sinó tenir la possibilitat d'aplicar la paraula *meu* a un gran nombre d'objectes», sembla talment com si ho escrivís per a tirar en cara als privilegiats espanyols, en aquests moments perilloríssims, el seu indigne procedir. És l'egoisme superb dels posseïdors que fa que Espanya i Catalunya siguin actualment aquesta mena de circ de foc que amenaça reduir-lo tot a cendres. El mot *meu* de concepte variant com tots els conceptes, origen de tot el malestar social, segons Rousseau, pot resultat fatal.

La massa reaccionària no es mou per altre motiu que aquest: la propietat. Ells tenen de la propietat el mateix concepte que en el temps feudal. No saben acomodar-se. No poden conformar-se. Mancats de seny i sense altre interès que el propi, no saben situar-se dintre la realitat, i a les reivindicacions, que corresponen a les classes desposseïdes, hi oposen, en lloc d'una actitud noble i una prudent transigència, les amenaces, les provocacions i les conspiracions. Mai Catalunya no havia estat, si no tornem segles enrera, tan agitada com avui. Els cacics amenacen els treballadors del camp, dient que «ni els ponts no seran bons per acollir-los quan ells tornin a manar». Els «isidres», amb el seu cap, en Cirera Voltà, insulten el Govern de Catalunya, blasmen de la Llei de Contractes de Conreus i van a Madrid per a cobrar el sou de la seva traïció. I fins els carlins, aquesta casta de gent que en les guerres civils passades i no oblidades, cometé tota mena de crims, violacions, adulteris i altres disbauxes, s'atreveixen i escriuen: «I con el afecto allá va también la promesa formal de que, cueste lo que costare, se os hará justicia. ¡Que se entere Dencás! Que se entere Badia y que se enteren sus sayones y toda esa raza de bestias inmundas y todos esos